"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଚ୍ୟାରିଟୀ ବିଗେନ୍ସ ଆଟ୍ ହୋମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ୍ୟକର୍ମ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଘରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ନିଜେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କର ତା' ପରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୁହ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଅ ତେବେ ଜ୍ଞାନ ତରବାରୀରେ ଧାର ଆସିଯିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସଂଗମଯୁଗରେ କେଉଁ ଦୁଇଟି କଥା ଉପରେ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ଦ୍□ାରା ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସିଂହାସନର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ?

ଉତ୍ତର:- ୧- ଦୁଃଖ-ସୁଖ, ନିନ୍ଦା-ସ୍ତୁତିରେ ସମାନ ସ୍ଥିତି ରହୁ- ଏହିଭଳି ଅଭ୍ୟାସ କର । କେହି ଯଦି କିଛି ଓଲଟା-ସିଧା କହିଲେ ବା କ୍ରୋଧ କରିଲେ ତୁମେ ଚୁପ୍ ହୋଇଯାଅ, କେବେ ବି ମୁଖ ଦ୍□ାରା ତାଳି ବଜାଅ ନାହିଁ । ୨- ଆଖିକୁ ସିଭିଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ବିକାରୀ କର, ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ବିଲକୁଲ୍ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉ, ଆମେ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେକରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦିଅ, ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ପରିଶ୍ରମ କର ତେବେ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସିଂହାସନର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ହେବେ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏହି ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି ଯାହାକୁ ଜ୍ଞାନର ନେତ୍ର ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଏହା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ନିଜର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛ । ତେଣୁ ଏହା ବୁଦ୍ଧି ଦ୍□ାରା ବୁଝୁଛ ନା ଯେବେ ଆମେ ଭାଇ-ଭାଇକୁ ଦେଖିବା ତେବେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନେ ଚଞ୍ଚଳ (ହଲଚଲ) ହେବ ନାହିଁ । ଆଉ ଏହିପରି ଅଭ୍ୟାସ କରି-କରି ଯେଉଁ ଆଖି ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛି ତାହା ନିର୍ବିକାରୀ ହୋଇଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ ତ କରିବାକୁ ପଡିବ ନା । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପରିଶ୍ରମ କର । ପରିଶ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ନୂଆ-ନୂଆ ଗୁହ୍ୟ ପଏଣ୍ଟସ୍ ମାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ଏବେ ନିଜକୁ ଭାଇ-ଭାଇ ବୋଲି ବୁଝି ଜ୍ଞାନ ଦେବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ଯେଉଁ ଗାୟନ ରହିଛି ଯେ "ଉଇ ଆର ଅଲ ବ୍ରଦର୍ସ" (ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ ଭାଇ) — ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତୁମେ ସତରେ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟ କାହିଁକି ନା ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିଛ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ସାହାସ ପିଲାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ବାବାଙ୍କର । ତେଣୁ ବାବା ଆସି ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଏହି ସାହାସ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହା ସହଜ ହେଲା ନା । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟହ ଏହାକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ, ଏଥିରେ ଅଳସୁଆ ହେବା ଅନୁଚିତ୍ । ଏହି ନୂଆ-ନୂଆ ପଏଣ୍ଟସ୍ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି, ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମ ଆତ୍ମା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ବାବା ପଢାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନେ ପଢୁଛନ୍ତି, ଏହା ଆତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ, ଏହାକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଏହି ଆତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ, ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଛି କାହିଁକି ନା ବାବା ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ କି ସୃଷ୍ଟି ବଦଳୁଛି, ସୃଷ୍ଟି ବଦଳିବା ସମୟରେ ହିଁ ଏହି ଆତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ବାବା ଆସି ଏହି ଆତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବ । ଆତ୍ମା ଅଶରୀରୀ ଆସିଥିଲା, ଏଠାରେ ପୁଣି ଶରୀର ଧାରଣ କରିଛି । ଆରମ୍ଭରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛି । କିନ୍ତୁ କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଯିଏ ଯେପରି ଆସିଥିବେ, ସେ ସେହିପରି ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଯୋଗର ମେହନତ କରିବେ । ପୁଣି ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେ ଯିଏ ଯେପରି କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ପରିଶ୍ରମ କରିଥିଲେ, ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପରିଶ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି । ନିଜ ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ୟ କାହା ପାଇଁ ତ କରିବାକୁ ହୁଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ହିଁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବି ନିଜ ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ୟ କିଏ କ'ଣ କରୁଛି, ସେଥିରେ ଆମର କ'ଣ ଯାଉଛି । ଚ୍ୟାରିଟୀ ବିଗେନ୍ସ ଆଟ୍ ହୋମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ, ପରେ ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିବ । ଯେବେ ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବି ଆତ୍ମାକୁ ଜ୍ଞାନ ଦେବ, ତେବେ ତୁମ ଜ୍ଞାନ ତରବାରୀରେ ଧାର ରହିବ । ମେହନତ ତ ଲାଗିବ ନା । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ନା କିଛି ସହନ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଦୁଃଖ-ସୁଖ, ମାନ-ଅପମାନ, ନିନ୍ଦା-ସ୍ତୁତି ଏସବୁ ଅଳ୍ପ ବହୁତ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ କେହି ଓଲଟା-ସିଧା କହୁଛି ଚୁପ୍ ହୋଇଯାଅ । କେହି ଯଦି ଚୁପ୍ ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ କ୍ରୋଧ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି କେହି କଥା କହୁଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମଧ୍ୟ କଥା କହିଲେ ତେବେ ମୁଖର ତାଳି ବାଜିଥାଏ । ଜଣେ ଯଦି ମୁଖର ତାଳି ବଜାଇଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଶାନ୍ତ ରହିଲେ ତେବେ ସବୁ ଚୁପ୍ । ବାସ୍ ଏହିକଥା ବାବା ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଦେଖ କେବେ କେହି କ୍ରୋଧ କଲେ ଚୁପ୍ ହୋଇଯାଅ, ସ୍□ତଃ ତା'ର କ୍ରୋଧ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତାଳି ବାଜିବ ନାହିଁ । ଯଦି ତାଳି ସହିତ ତାଳି ବାଜିଲା ତେବେ ଗଡବଡ ହୋଇଯିବ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ହେ ସନ୍ତାନମାନେ କେବେ ହେଲେ ଏହି କଥାରେ ତାଳି ବଜାଅ ନାହିଁ । ନା ବିକାରର, ନା କାମର, ନା କ୍ରୋଧର ତାଳି ବଜାଅ ।

ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏତେ ସବୁ ଯେଉଁ ସେଣ୍ଟର ଖୋଲା ହୋଇଛି କ'ଣ ପାଇଁ? କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ସେଣ୍ଟର ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦେବତା ବାବା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ବହୁତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସେଣ୍ଟର ଖୋଲିବାର ସଉକ ରହୁଛି । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସେଣ୍ଟର ଖୋଲିବି, ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ ବହନ କରିବି । ତେଣୁ ଦିନକୁ ଦିନ ଏହିପରି ହୋଇ

ଚାଲିବ କାହିଁକି ନା ଯେତେ ବିନାଶର ଦିନ ନିକଟତର ହେବ ସେତେ ପୁଣି ଏହି ସେବାର ସଉକ ବଢିଚାଲିବ । ଏବେ ବାପଦାଦା ଉଭୟେ ଏକତ୍ର ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ କ'ଣ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି? କ'ଣ ପଦ ପାଇବେ? କାହାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉତ୍ତମ, କାହାର ମଧ୍ୟମ, କାହାର କନିଷ୍ଠ ଅଟେ? ତାହା ତ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ସ୍କୁଲରେ ଦେଖିଥାନ୍ତି ଯେ ଛାତ୍ର କେଉଁ ବିଷୟରେ ଉପର-ତଳ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେଉଛି । କେତେକ ସନ୍ତାନ ଭଲ ଭାବରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । କୌଣସି ସମୟରେ ପୁଣି ଭୁଲ୍ କରୁଛନ୍ତି, ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉ ନାହାଁନ୍ତି, ତେଣୁ ନିଜକୁ କମ୍ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । ଏହା ସ୍କୁଲ ଅଟେ ନା । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମେ କେବେ କେବେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହୁଛୁ, କେବେ ପୁଣି ଖୁସି କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ତେଣୁ ବାବା ଏବେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ମନମନାଭବ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଅ । ସମ୍ମୁଖରେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଦେଖ ସେ ଅକାଳ ତଖତ୍‌ରେ ବସିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଭାଇମାନଙ୍କ ଆଡକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୁଅ । ଭାଇକୁ ମୁଁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛି, ଭଉଣୀ ନୁହେଁ, ଭାଇ-ଭାଇ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛି, ଯଦି ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ତୁମର ହୋଇଯିବ ତେବେ ତୁମର ଯେଉଁ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ରହିଛି, ଯାହା ତୁମକୁ ଧୋକା ଦେଉଛି ତାହା ଧିରେ-ଧିରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ । ଆତ୍ମା-ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟରେ କୁଦୃଷ୍ଟି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସିଲେ ତଳକୁ ଖସିଯାଉଛନ୍ତି । ଅନେକ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ମୋର ଦୃଷ୍ଟି ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛି । ଆଚ୍ଛା ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଏବେ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି କର । ବାବା ଆତ୍ମାକୁ ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦେଇଛନ୍ତି । ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦ୍□ାରା ଦେଖିଲେ ତୁମର ଦେହକୁ ଦେଖିବାର ଅଭ୍ୟାସ ତୁଟିଯିବ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ତ ଦେଉଛନ୍ତି, ଏହା (ବ୍ରହ୍ମା)ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କହୁଛନ୍ତି । ଏହି ବାବା ମଧ୍ୟ ଦେହ ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହାକୁ ହିଁ ରୁହାନୀ ଜ୍ଞାନ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଦେଖ, ପଦ କେତେ ଉଚ୍ଚ ପାଉଛ । ଏହା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ପଦ ଅଟେ । ତେଣୁ ସେହିପରି ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ଭଳି ସମସ୍ତଙ୍କର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଚାଲିବ । କେହି ରାଜା-ରାଣୀ ହେବେ, କେହି ପ୍ରଜା ହୋଇଯିବେ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଏଠାରେ ବସି ଯୋଗ କରାଉଛ, ସେତେବେଳେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ଅନ୍ୟର ଭ୍ରୁକୁଟୀରେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖ ତେବେ ତାଙ୍କର ଭଲ ସେବା ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବସନ୍ତି ସେମାନେ ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଦେଖିଥାନ୍ତି । ଏହିପରି ଖୁବ୍ ଅଭ୍ୟାସ କର । ଆରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ହେଲେ କିଛି ତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ମେହନତ ରହିଛି । ଏହି ରୁହାନୀ ଜ୍ଞାନ ଥରେ ମାତ୍ର ମିଳୁଛି ଆଉ କେବେ ହେଲେ ମିଳିବ ନାହିଁ । ନା କଳିଯୁଗରେ ନା ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମିଳିବ, କେବଳ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ତାହା ପୁଣି କେବଳ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ । ଏହାକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ପକ୍କା କରି ନିଅ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଲେ ହିଁ ଦେବତା ହେବ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ନ ହେଲେ ପୁଣି ଦେବତା କିପରି ହେବ? ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆମେ ଏହି ପରିଶ୍ରମ କରୁଛେ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମୟରେ ଏପରି କେହି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା, ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଭାବି ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦିଅ । ବାବା ଯାହା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତା' ଉପରେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କର । ନିର୍ଣ୍ଣୟ କର ଯେ କ'ଣ ଏହା ଠିକ୍, ଏହା ଆମର ଫାଇଦାର କଥା ତ? ଆମର ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯିବ ଯେ ବାବାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ ଆମକୁ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ, ପୁରୁଷ, ମହିଳା ଉଭୟଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଆତ୍ମା ହିଁ ମେଲ୍, ଫିମେଲ୍ ହୋଇଛି । ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇଛି ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛି । ମୁଁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଆଡକୁ, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖୁଛି ଏବଂ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମର ପିତା ପରମାତ୍ମା ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହାକୁ ହିଁ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବା କୁହାଯିବ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି ଆତ୍ମାର ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନର ନେଣ-ଦେଣ । ଏହି ବାବା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି କି ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବି ଅତିଥି ଆଦି ଆସୁଛନ୍ତି, ତେବେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ, ଆତ୍ମାକୁ ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଅଛି, ଶରୀରରେ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଭାବି ଜ୍ଞାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏହାଦ୍□ାରା ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଲାଗିବ । ଅନୁଭବ ହେବ ଯେପରିକି ଏହି ଶକ୍ତି ତୁମ ମୁଖରେ ଅଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନର ତରବାରୀରେ ଶକ୍ତି ଭରିଯିବ କାହିଁକି ନା ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେଉଛ ନା । ତେଣୁ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସ କରି ଦେଖ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବିଚାର କର - ଏହା ଠିକ୍? ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଏହା କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ କାହିଁକି ନା ବାବା ସହଜ କରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ଚକ୍ର ଲଗାଇଲେ, ଏବେ ନାଟକ ପୂରା ହେଉଛି, ଏବେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା । ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇ, ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେଉଛୁ ପୁଣି ଏହିପରି ହିଁ ସିଡି ଓହ୍ଲାଉଛୁ, ଦେଖ ବାବା କେତେ ସହଜ କରି ବତାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ମୋତେ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ୍ ଅନୁସାରେ ମୁଁ ବନ୍ଧାୟମାନ ଅଟେ । ଏଠାକୁ ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସହଜ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଶିଖାଉଛି । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ଅନ୍ତିମ ମତି ଅନୁସାରେ ଗତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯିବ, ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ଗାୟନ ଅଟେ । ଏହା ହିଁ ଅନ୍ତିମ କାଳର ସମୟ । ଏହି ସମୟରେ ବାବା ବସି ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି ଯେ ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ସଦ୍‌ଗତି ହୋଇଯିବ । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ଏହିପରି ହେବୁ, ଅମୁକ ହେବୁ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେଉଛି କି ମୁଁ ଯାଇ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେବି । କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ବାବା ତ ବାରମ୍ବାର କହୁଛନ୍ତି ନଥିଙ୍ଗ୍ ନ୍ୟୁ ଅର୍ଥାତ୍ କିଛି ନୂଆ ନୁହେଁ । ଏହି ସିଡିରେ ତ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ - ଚଢିବାକୁ ହେବ, ଜିନ୍ର (ବେତାଳର)କାହାଣୀ ରହିଛି ନା । ତାକୁ ସିଡି ଚଢିବା ଏବଂ ଓହ୍ଲାଇବାର କାମ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ନାଟକ ହିଁ ହେଉଛି ଚଢିବା ଏବଂ ଓହ୍ଲାଇବାର । ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ବହୁତ ମଜବୁତ୍ ହୋଇଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବସି ଶିଖାଉଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ଏବେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ

ଆତ୍ମା ପୂରା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛ । ଭାରତବାସୀ ହିଁ ସତ୍ତ୍□-ରଜୋ-ତମୋ ହେଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ପୂରା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ନାଟକରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର ପାର୍ଟ ନିଜସ୍□ ଅଟେ । ଆତ୍ମା କେତେ ଛୋଟ । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବ ନାହିଁ ଯେ ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ ଏହି ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ କିପରି ଭରି ହୋଇଛି । ଏହା ହେଲା ସବୁଠାରୁ ଚମତ୍କାର କଥା । ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମା କେତେ ପାର୍ଟ କରୁଛି! ତାହା ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ! ଏହି ଡ୍ରାମା ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ଏବଂ ପୂର୍ବ-ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ । ଏପରି କେହି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ କେବେ ତିଆରି ହେଲା? ନା । ଏହା ପ୍ରକୃତି ଅଟେ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ବହୁତ □ାଣ୍ଡରଫୁଲ୍, ଆଉ କେବେ କେହି ଏ ଜ୍ଞାନ ବତାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । କାହାର ବି ଶକ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଝାଇ ପାରିବେ ।

ତେଣୁ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦିନ ପ୍ରତିଦିନ ବୁଝାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଏବେ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କର ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମା, ନିଜ ସମାନ କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମା ଭାଇକୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛି । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କର ହକ ରହିଛି । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ସବୁ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ନିଜ-ନିଜର ଶାନ୍ତି ଅଥବା ସୁଖର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ । ଆମେ ରାଜଧାନୀରେ ଥିବା ସମୟରେ ବାକି ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିଧାମ ରେ ଥିବେ । ପଛରେ ଜୟ ଜୟକାର ହେବ, ଏଠାରେ ସୁଖ ହିଁ ସୁଖ ରହିବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯେତେ-ଯେତେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେବ ସେତେ ଆକର୍ଷଣ ବଢିବ । ବିଲକୁଲ୍ ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲେ ତୁମେ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କର । ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ବାସ୍ ଏହା ଶୁଣିଲି ଏବଂ କାନରୁ ବାହାର କରିଦେଲି । ନା, ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ବିନା ତୁମେ ଚାଲିପାରିବ ନାହିଁ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବ, ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇଙ୍କୁ ବସି ବୁଝାଅ । ରୁହାନୀ ବାବା ରୁହାନୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହାକୁ ରୁହାନୀ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ କୁହାଯାଉଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପିତା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ହୋଇଯିବେ, ଏକଦମ୍ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବେ ତେବେ ଯାଇ ସତ୍ୟଯୁଗ ସିଂହାସନର ମାଲିକ ହେବେ । ଯିଏ ପବିତ୍ର ହେବେ ନାହିଁ ସେମାନେ ମାଳାରେ ମଧ୍ୟ ଆସିବେ ନାହିଁ । ମାଳାର ତ କୌଣସି ଅର୍ଥ ଥିବ ନା । ମାଳାର ରହସ୍ୟକୁ ଅନ୍ୟ କେହି ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ମାଳା କାହିଁକି ଗଡାଉଛନ୍ତି? କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ସହଯୋଗ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ କାହିଁକି ସ୍ମରଣ ନ କରାଯିବ । ତୁମକୁ ସ୍ମରଣ ମଧ୍ୟ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ପୂଜା ମଧ୍ୟ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ତୁମ ଶରୀରକୁ ମଧ୍ୟ ପୂଜା କରାଯାଉଛି । ମୋର ତ କେବଳ ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ପୂଜା କରାଯାଉଛି । ଦେଖ ତୁମର ଡବଲ ପୂଜା ହେଉଛି, ମୋଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ । ତୁମେ ଦେବତା ହେଉଥିବାରୁ ଦେବତାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପୂଜା କରାଯାଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଅଧିକ ପୂଜାପାଉଛ ତଥା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ମଧ୍ୟ ହେଉଛ । ଦେଖ, ତୁମକୁ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଛି । ଯେପରି ଗେହ୍ଲା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହ ଥିବା କାରଣରୁ ତାଙ୍କୁ କୋଳରେ ବସାଇଥା'ନ୍ତି, ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବସାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି । ସେହିପରି ବାବା ଏକଦମ୍ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ବସାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଗାୟନ ଏବଂ ପୂଜନ ଯୋଗ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ସ୍ପିରିଚୁଆଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ, ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ମନମନାଭବର ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍□ାରା ଅପାର ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ଆତ୍ମା ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ପଡିବ, ଆଖିକୁ ସିଭିଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ବିକାରୀ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ**:-** ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତାର ସ୍ଥିତି ଦ୍□ାରା ବିପଦ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ମନୋରଞ୍ଜନର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗୀ ଭବ ।

ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତା ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ରହିବା ଦ୍□ାରା ବଡରୁ ବଡ ବିପଦ ବା ପରିସ୍ଥିତି ଏକ ମନୋରଞ୍ଜନର ଦୃଶ୍ୟ ଅନୁଭବ ହେବ । ଯେପରି ମହାବିନାଶ ଭଳି ବିପତ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍□ର୍ଗର ଗେଟ୍ ଖୋଲିବାର ଆଧାର ବୋଲି କହୁଛ, ସେହିପରି ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଛୋଟ ବା ବଡ ସମସ୍ୟା ବା ବିପତ୍ତି ମନୋରଞ୍ଜନର ଦୃଶ୍ୟ ଭଳି ଦେଖାଯାଉ, ହାୟ-ହାୟ ପରିବର୍ତ୍ତେ ମୁଖରୁ ଅହୋ ଶବ୍ଦ ବାହାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଃଖଦ ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ସୁଖଦାୟୀ ଅନୁଭବ ହେଉ । ତେବେ ଦୁଃଖ ଏବଂ ସୁଖର ଜ୍ଞାନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତା'ର ପ୍ରଭାବରେ ଆସୁ ନ ଥିବ, ଦୁଃଖକୁ ମଧ୍ୟ ସୁଖର ଦିନ ଆସିବାର ଆଧାର ମନେ କରୁଥିବ - ତେବେ କୁହାଯିବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗୀ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ହୃଦୟ ସିଂହାସନକୁ ଛାଡି ସାଧାରଣ ସଂକଳ୍ପ କରିବା ଅର୍ଥ ଧରଣୀ ଉପରେ ପାଦ ରଖିବା ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରା:- ଏବେ ସମ୍ପନ୍ନ ବା କର୍ମାତୀତ ହେବାର ତୀବ୍ର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକଟ କର ।

କର୍ମ କରିବା ସମୟରେ ଶରୀରରେ ମଧ୍ୟ ହାଲୁକାପଣିଆ, ମନର ସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ହାଲୁକା ପଣିଆର ଅନୁଭବ ହେଉ । କର୍ମର ଫଳାଫଳ ମନକୁ ଆକର୍ଷତ ନ କରୁ । କାର୍ଯ୍ୟ ଯେତେ ଯେତେ ବଢିଚାଲିଥିବ ହାଲୁକାପଣିଆ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ବଢିଚାଲିଥିବ । କର୍ମ ନିଜ ଆଡକୁ ଆକର୍ଷିତ ନ କରୁ ବରଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକର୍ତ୍ତା ମାଲିକ ହୋଇ କର୍ମ କରାଉଛନ୍ତି ଏବଂ କରିବାବାଲା କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି - ଯଦି ଏହି ଅଭ୍ୟାସକୁ ବଢାଇ ଚାଲିବ ତେବେ ସମ୍ପନ୍ନ ତଥା କର୍ମାତୀତ ସହଜରେ ହୋଇଯିବ ।